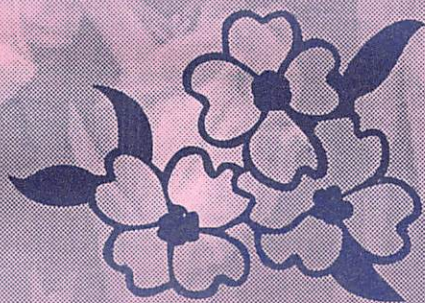

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

JULY - AUGUST
2002

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN

PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

THE VOICE OF TRUTH

CHURCH OF CHRIST
P.O. BOX.NO.80, KAKINADA,
A.P. - 533 001.
PH: 0884-363722

Vol. 7. JULY & AUGUST - 2002 (No. 7 - 8)

Published every two months
in Oriya Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

Free!

Free!!

Free!!!

Study the Bible in the quiet of your own home. Enroll yourself in the **BASIC BIBLE COURSE** in Oriya language. Complete the Course and obtain a copy of Oriya Holy Bible absolutely free! Send your address today to:

THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O. BOX.NO.80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - VII KAKINADA JULY-AUG

ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ

କିପରି କଥା କହିଛି ?

(Does God Speak Directly to us today ?)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଫେରିବା ପୂର୍ବେ ଆପଣା ଅଧିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରେରିତମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନୁ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଅଥାଏ ବୋଲି ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ । ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଏହିପରି ଦୁର୍ଗତି ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଏକ ସାନ୍ତ୍ୱନାକାରୀ, ସ୍ମରଣକାରୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ସତ୍ୟର ପ୍ରଦର୍ଶକରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । “କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପିତା ମୋ’ ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ଆଉ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହିସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବେ ।” (ଯୋହନ ୧୪:୨୬) “କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।” (ଯୋହନ ୧୬:୧୩)

ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ସେଦିନ ସେଠାରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇ ପରଭାଷାରେ କଥା କହିବା ନିମନ୍ତେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪-୮) ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ରୋଗୀକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାର, ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବାର ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷମ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କଳ୍ପନା ବିନା ସେହି ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନୂତନ ନିୟମ ଲେଖିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦଉ ହେବାର କେତୋଟି କାରଣ :

(୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ ପରେ, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ କେହି ନଥିଲେ ।

(୨) ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅବତରଣ ପରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ ମାନବିକ ଶିକ୍ଷା

ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀ ଯେପରି କଳ୍ପସିତ ନହୁଏ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଦୈବିକ ତାଳନାର ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲା ।

(୩) ପ୍ରେରିତସଭା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ସହର ଓ

ନଗରମାନଙ୍କରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରକଟିତ ହେବା ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକଭାବେ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କଲା ।

(୪) ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂତନ ନିୟମ ଲିଖିତ ହୋଇନଥିଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ

ତାଳନାରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଦୂତନ ନିୟମ ଲେଖିଥିଲେ ।

(୫) ଲେଖକମାନଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସକଳ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ହେଲା ।

(ମାର୍କ ୧୬:୭୦)

(୬) ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପନର ପ୍ରାରମ୍ଭବେଳାରେ ଦୂତନ ନିୟମ ଲିଖିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ

ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକର ତାଳନା କଷ୍ଟମୟ ଥିଲା । ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ହସ୍ତାର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ବରଦାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । (୧ମ କରିକ୍ତା ୧୨:୪-୩୧) । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ

ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ହସ୍ତାର୍ପଣ ଶକ୍ତି ଦଉ ହେବା ବିଷୟ ଦୂତନ ନିୟମରେ ପଢ଼ିପାରୁ ।

ତେଣୁକରି ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମତ୍ତ୍ୟ ହେବା ପରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମର ଯୁଗର ସମାପ୍ତି ହେଲା । (୧ମ କରିକ୍ତା ୧୨:୪-

୩୧) । ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଆପଣାକୁ ପରିମିତ କରିଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଲିଖିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମର ଯୁଗ ସମାପ୍ତି ହେଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ତାଳନାରେ ଲିଖିତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ଯୁଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟେ ।

ଦୂତନ ନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଲିଖିତ ନିଃଶ୍ୱସିତ

ଏବଂ ଶିକ୍ଷା, ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସମ୍ପନ୍ନାୟ ଶାସ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ ।” (୨ୟ ତୀମୋଥ ୩:୧୬, ୧୭) ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଲିଖିତ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇପାରିବା ?

ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭ ଏହାର ଉତ୍ତର ଆମ୍ଭେମାନେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ଯାହା କହେ, “ବିଶ୍ୱାସ ଶ୍ରବଣରୁ ଜାତ ହୁଏ ଓ ଶ୍ରବଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୁଏ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭)

ତଥାପି ଆଜିର ଅନେକ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦର୍ଶନ

ଦ୍ୱାରା କଥା କହିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବୀ କରନ୍ତି ଯାହା ଦୂତନ ନିୟମରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । ତର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୂତନ ବିଷୟ କି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ? ଏହି ଯୁଗରେ

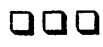
ମଧ୍ୟ କି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି । ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ପ୍ରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବାକ୍ୟ କି ସେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ ? ଏ ଯୁଗର ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଶିକ୍ଷା, ଦୂତନ ନିୟମର ଶିକ୍ଷାର ବିପରୀତ । ତେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦାବା କି ସତ୍ୟ ଅଟେ ? ପରମେଶ୍ୱର ସତର୍କ କରି କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ସୁସମାଚାର ଆତ୍ମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲୁ, ଆତ୍ମେମାନେ କିମ୍ପା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ହେଲେ ଯଦି କେହି ତଦ୍ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରେ, ତେବେ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” (ଗାଲାତୀ ୧:୮)

“ଏଥିରେ ଭାବବାଣୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଅନ୍ଧକାରମୟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରଦୀପ ସଦୃଶ ମନେ କରି ରାତି ପାହାନ୍ତା ନ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭାତୀ ତାରା ଉଦିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କଲେ ଭଲ ହେବ । ପ୍ରଥମରେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଯେ, ଶାସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଭାବବାଣୀ ସ୍ମୃତଗ୍ରନ୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ବିଷୟ ନୁହେଁ, କାରଣ କୌଣସି ଭାବବାଣୀ କେବେହେଁ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱର ପ୍ରେରିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଳିତ ହୋଇ କଥା କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ ।” (୨ୟ ପିତର ୧:୧୯-୨୧, ୨:୧)

ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ଅଧିକା ବିଷୟ ଯୋଗ କରିବାକୁ ଓ କୌଣସି ବିଷୟ ବିଯୋଗ କରିବା ଲୋକେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୮:୧୯)

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ଦୂତନ ବାକ୍ୟ ଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆପଣା ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣିତ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଯଦି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁ କରୁଅଛନ୍ତି, ତେବେ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ, ଏଥିର ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବେ ।

- J.C. Chaote

ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ?

(To whom do you listen ?)

ଦୟାପୂର୍ବକ ୧ମ ରାଜାବଳି ୧୨ମ ଓ ୧୩ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ।

ଇଶ୍ରାଏଲ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଭାଜନ ହେବା ପରେ, ଯିରବିୟାମ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମିନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ରିବବିହାମଙ୍କ ଅଧିନସ୍ଥ ରହିଲେ । ଯିରବିୟାମଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନେ ‘ଇଶ୍ରାଏଲ୍’ ଏବଂ ରିବବିୟାମଙ୍କ ଅନୁଚରମାନେ ‘ଯିହୁଦା’ ରୂପେ ଖ୍ୟାତ ହେଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ରୂପେ ମନୋନୀତ କଲେ । ଯିରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିରରେ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯିରୁଶାଲମକୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଇଶ୍ରାଏଲ୍ମାନେ ଯିହୁଦା ସହିତ ପୁନଃମିଳିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରି ପାରନ୍ତି ବୋଲି ଯିରବିୟାମ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ନୌଥଲ ଓ ଦାନରେ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଗୋବସ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଆଉ ଇଶ୍ରାଏଲ୍ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ହେ ଇଶ୍ରାଏଲ୍, ତୁମ୍ଭ ଦେବାତାମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମିଶର ଦେଶକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।” (୧ମ ରାଜାବଳି ୧୨:୨୮)

ଅଷ୍ଟମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ଯିରବିୟାମ ଆପଣା ନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଧୂପ ଜଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକଟି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଯୁବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିହୁଦାରୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ବୌଥାଲରେ ଭୋଜନ ପାନ ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯେଉଁ ପଥରେ ସେ ଯାଉଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ନ ବାହୁଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଯୁବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆପଣା ଦେଶକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ବାହୁଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ରାସ୍ତାରେ ଗମନ କଲେ ।

ସେହି ନଗରରେ ଏକ ‘ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା’ ନିବାସ କରୁଥିଲେ । ସେ ଯୁବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ତାହାକୁ ଭୋଜନ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ କରି କହିଲେ, “.....ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଦୂତ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଯେପରି ସେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ଓ ଜଳ ପାନ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଫେରାଇ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ଗୃହକୁ ଆଣ । ମାତ୍ର ସେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟା କହିଲା ।” (୧ମ ରାଜାବଳି ୧୩:୧୮)

ଯୁବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ସ୍ୱୀକାର କରି ତାହାଙ୍କ ଗୃହରେ ଭୋଜନ, ପାନ କଲେ । ସେ ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣା ପଥରେ ବାହୁଡ଼ିବା ସମୟରେ ଏକ ସିଂହ ତାହାକୁ

ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୁବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥା ଶ୍ରବଣ କରିବାର ପ୍ରତିଫଳେ ସେ ମତ୍ତ୍ୟ ଭୋଗିଲେ । ଆପଣ ଆଜି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରୁଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଗାଲାତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲୁ, ଆନ୍ଢେମାନେ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ହେଲେ ଯଦି କେହି ତଦ୍‌ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରେ, ତେବେ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” (୧:୮) ବେରୟା ନଗରର ଯିହୁଦୀମାନେ ଆନ୍ଧମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନେ “ଥେସଲନୀକୀରେ ଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏମାନେ ସୁଶୀଳ ଥିଲେ । ଏମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହରେ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ କି ନା, ତାହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୧) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେରୟାବାସୀଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସମାଜରେ ଏକତା ଆସିବ । ଏତଦ୍ଵାରା ଆନ୍ଢେମାନେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଶିକ୍ଷାରେ, ଆଚରଣରେ ଏକତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।

ଆପଣ କାହାର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?

- Alfred A. Meeks Sr.

ନାରୀଶକ୍ତିକୁ ଲଘୁ ମନେ ନ କର !

(Never underestimate the power of a Woman !)

କେଉଁମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କ ମନ୍ଦଣା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ?

ଜାତିନେତାମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ :

ଯିହୁଦୀଜାତିର ଜାତିପିତା ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା, ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଦାସୀ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସଂଘର୍ଷର ବିଷୟ ତାହାକୁ ଜଣାଇଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ କଥାରେ ମନଯୋଗ କରି ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ସାରାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅବ୍ରାହମ ସାରାଙ୍କ ମନ୍ଦଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଫଳେ ସୁଖ ଓ ସନ୍ତୋଷରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଭରି ଉଠିଲା । ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କ ମନ୍ଦଣା ଗ୍ରହଣ ନ କରିବା ଫଳେ ପରିବାରରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଆସିଥାଏ । ସାରାଙ୍କ ଆୟତ୍ତମାନ ଓ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ ଏବଂ ଏ ଯୁଗର ନାରୀମାନଙ୍କ

ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି । (ଆଦି ୨୯:୯-୧୨)

ସୁଗୃହିଣୀ ଦବୋରାକୁ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ଇଗ୍ରୀଏଲ୍‌ର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ, ବାରକ, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଦବୋରାଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ । ଯଦିଓ ବାରକ ଜଣେ ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ, ଯୁଦ୍ଧ ବିଜୟର ଯଶ ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଇ ନାରୀ ଦବୋରା ଓ ଯୟେଲଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । (ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ୪ର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ)

ପାରସିକ ମହାରାଜା ଅକ୍ଷଶ୍ୱେରଶଙ୍କ ଯିହୁଦୀୟ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ, ରାଜାଜ୍ଞା ବିନା ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆପଣା ବନ୍ଧୁବର୍ଗଙ୍କ ପ୍ରାଣ ବିନତି କରିଥିଲେ । ଆପଣା ପ୍ରାଣ ସଂକଟରେ ରକ୍ଷା ରାଣୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏକ ସାହସୀ ନାରୀର ସାହସର କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳେ ସେଦିନ ଯିହୁଦୀ ଜାତି ବିନାଶରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା ।

ଭାବିସ୍ୱାମୀମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଥିଲେ :

ଏକ ବିଦେଶିନୀ ନାରୀ ରତକ ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ବୟୋଜ୍ଞ ନାମକ ଏକ ଧନବାନ ଚାଷୀ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣା ଶାଶୁ ନୟୋମୀଙ୍କ ପ୍ରତି ରତ ଦେଖାଇଥିବା ପ୍ରେମ ଓ ଦୟା ବୟୋଜ୍ଞଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିଲା । ରତକ ପ୍ରେମ, ଦୟା, କର୍ମ, ନିଷ୍ଠାଭାବ ଦ୍ୱାରା ବୟୋଜ୍ଞ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ । ବୟୋଜ୍ଞ ରତକୁ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ମହାରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ପିତାଯିଶୀଙ୍କ ପିତାମହ ଅଟନ୍ତି । (ରତର ବିବରଣ)

ଯିହୁଦୀର ଭାବି ସମ୍ରାଟ ଦାଉଦଙ୍କ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମ୍ପନ୍ନଶାଳୀ ମେଷପାଳକ ନାବଲ ଭୃକ୍ଷେପ ନ କରିବାରୁ ଦାଉଦ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ । ଚାରିଶହ ଯୋଦ୍ଧା ନେଇ ସେ, ନାବଲଙ୍କ ମେଷପଲ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ନାବଲଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ଓ ରୂପବତୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆପଣା କମଳ ବ୍ୟବହାରରେ ତାହାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ନାବଲକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲେ ଓ ଦାଉଦ, ବୁଦ୍ଧିମତୀ ଓ ରୂପବତୀ ଅବାଶାଲକୁ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । (୧ମ ଶାମୁଏଲ ୨୫)

ଧାର୍ମିକା ନାରୀର ସନ୍ତାନମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି :

“ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ପୁଣି ଆପଣା ମାତାର ଆଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ । ତାହା ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ବାନ୍ଧି ରଖ, ଆପଣା ଗଳାଦେଶରେ ବାନ୍ଧ । ତୁମ୍ଭେ ଚାଲିଲାବେଳେ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ପଥ ଦେଖାଇବ, ଆଉ ଶୋଇବାବେଳେ ତାହା ତୁମ୍ଭର ପ୍ରହରୀ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ଜାରିବା ବେଳେ ତାହା ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଆକାଠ କରିବ ।” (ହିତ ୬:୨୦-୨୨)

ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଜାଗତିକ ପିତାମାତାଙ୍କ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଏ ଜଗତରେ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ । କନ୍ୟା ମରିୟମଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତାରୂପେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ।

ତାହାଙ୍କ ଲାଜନ ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ କୁଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିଥିଲେ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ କୁଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିଥିଲେ । ଯାଶୁ କୁଶୀରେ ଚଢ଼ିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସାନ୍ନ୍ଦ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ।

ଯାଶୁଶ୍ରୀଃଙ୍କ କୃତ ପ୍ରଥମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମରେ ତାହାଙ୍କ ମାତା ମରିଯିବାକୁ ହସ୍ତ ଥିଲା । ଗାଲିଲୀର କାନା ନଗରର ବିବାହ ଭୋଜିରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ନିଅଣ୍ଡ ହେବାରୁ, ମରିଯିବା ଯାଶୁଶ୍ରୀଃଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ ତାହାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ସୁଦ୍ଧା, ମରିଯିବା ନିରୁସାହ ହୋଇନଥିଲେ । ସେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଃଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଃଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ ହେବ ବୋଲି ସେ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଜନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବିବାହ ଭୋଜ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅବମାନାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ମାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହର ସକ୍ଷମତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ତାମଥିକ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କ ମାତା ଇଉନୀକା ଓ ମାତାମହୀ ଲୋୟୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକତାର ବାଜ ବପନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାମଥିକ ପିତା ଜଣେ ଅଶ୍ରୀଃୟାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାମଥିକ ଧାର୍ମିକ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ପାଉଲ ତାହାଙ୍କ ମାତା ଓ ମାତାମହୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି । (୯୨ ତାମଥି ୧:୫, ପ୍ରେରିତ ୧୬:୧,୨) ମାତା ଓ ମାତାମହୀମାନେ ଆପଣା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁଶିକ୍ଷିତ କରିଥାନ୍ତି ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ ନାରୀମାନଙ୍କ କଥା ମନୋଯୋଗ କରିଥିଲେ :

ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ ଆପଣା ମାତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ଥିଲେ । ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ମତ୍ତଣାକୁ ସେ କେବେ ତୁଚ୍ଛ ମଣିଲେ ନାହିଁ ।

ଲାଜରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ ତାହାଙ୍କ ଭଗ୍ନିମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ଆଜିଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ପୂରଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମତ୍ତବ୍ୟରେ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ । ଶମୀରୋଣୀୟ ପାପୀ ନାରୀ କଥା ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ ଶ୍ରବଣ କରିଥିଲେ । ଏକ ଶମୀରୋଣୀୟ ପାପୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଏକ ଯିହୁଦୀ ପୁରୁଷ କଥୋପକଥନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱିଧାବୋଧ କରିନଥିଲେ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଃଙ୍କ ସମାକ୍ଷଣରେ ମୁରୁଧ ସେହି ଶମୀରୋଣୀୟ ନାରୀ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଆପଣା ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶ୍ରୀଃଙ୍କ ସମାଚାର ଦେଇଥିଲେ ।

ଧରାପଡ଼ିଥିବା ଏକ ବେଶ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସେ ଜନତାର ପସରା ପାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ତାହାକୁ ଧରି ଆଣିଥିବା କପଟା ଧର୍ମନେତାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା ଆମ୍ଭେମାନେ

ଯୋହନ ୮ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପଢ଼ିଥାଉ ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଏକ ସେବା ପରିଚର୍ଯ୍ୟାକାରୀ ଜୀବ ମନେ ନକରି, ଏକ ଜୀବିତ ଆତ୍ମା ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ଭେଦ ନଥିଲା । ଯଦିଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ, ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କେବଳ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । ପାଞ୍ଚରୋଟୀ ଓ ଦୁଇ ମାଛ ଦ୍ଵାରା ସେ ପାଞ୍ଚହଜାର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉନଥିଲେ, ବରଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ନିଷ୍କାର ପର୍ବର ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ନ ଦେଇ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ପରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପେ ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ । ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ, ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ରୀତିରତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ବାହିତ କରୁଥିଲେ । ଏପରି ପରମ୍ପରା ସେବା କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ ପରିଚିତ ହେବା । (ଯୋହନ ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ :

ବିଜାତୀୟ ଗ୍ରୀକ୍ ନାରୀ ବିଶ୍ଵାସକୁ ସେ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । (ମାଥୁ ୧୫:୨୮) ଯଦିଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ନାରୀକୁ ତଡ଼ିଦେବା ନିମନ୍ତେ କହିଥିଲେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଶଂସା କରି, ତାହାଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ ।

ମାର୍ଥା ଓ ଲାଜରଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ ମରିୟମ ତାହାଙ୍କୁ ଡିଏଲରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମରିୟମଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବାରୁ ସେ କହିଲେ, “.....ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, କାହିଁକି ତାହାକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛ ? ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଛନ୍ତିତାହାର ଯାହା ସାଧ ତାହା ସେ ସାଧ କରିଅଛିମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରାଯିବ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଏ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ତାହାର ଏହି କର୍ମର କଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ।” (ମାର୍କ ୧୪:୧-୯)

ମତ୍ତୁ୍ୟର ପୁନଃରୁଥିତ ହୋଇ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ମଦଲିନୀ ମରିୟମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ମତ୍ତୁ୍ୟଜୟୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ନାରୀକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକ ନାରୀର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିବାରୁ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ । ମାର୍କ ୧୬:୯-୧୪ ଓ ଯୋହନ ୨୦:୧-୧୮ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ନାରୀମାନେ କିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ ପଢ଼ିପାରୁ ।

ଯଦିଓ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଷ୍ଟ କରିବା ସମୟରେ ଉପର କୋଠରୀରେ ନାରୀମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ) କନ୍ୟାମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବାକ୍ୟ

ପ୍ରଚାର କରିବେ ବୋଲି ଭାବବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । (ପ୍ରେରିତ ୨:୧୭, ୧୮, ୨୧:୯)
 ଫିଲିପୀ ନଗରରେ ପ୍ରଥମେ ନାରୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ
 ୧୬) ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାରରେ ତାତ୍ତ୍ଵନା ଘଟିବା ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରଥମା ସଭା
 ସଂଘଟିତ ହେଉଥିଲା । (ପ୍ରେରିତ ୧୨ମ ଅଧ୍ୟାୟ) ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସୁଶିକ୍ଷିତ ପ୍ରଭିଳା ଓ ତାଙ୍କ
 ସ୍ଵାମୀ ଆକିଲ୍ଲା, ଆପୋଲୁ ନାମକ ଏକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୁସ୍ଥ ଭାବେ
 ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୮ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ନାରୀଶକ୍ତିକୁ ଲଘୁ ମନେ ନ କର !

- Gynnath Ford

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନଃବାର ଆସୁଛନ୍ତି (Jesus is coming again)

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସତ୍ତାନମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ
 ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୨ୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ
 କରାଯାଏ । ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ଅନେକ ପରିହାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୨ୟ
 ଆଗମନ ଘଟି ସାରିଲାଣି ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ସାଧୁମାନେ ଉତ୍ତୁକ୍ତ
 ନୀତ ହେବେ ଏବଂ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୃତୀୟ
 ଥର ଏହି ଜଗତରେ ଆଗମନ କରିବେ ବୋଲି ଅନେକ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜଧାନୀ
 ଯିରୁଶାଲମ ରହିବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟର ଶିକ୍ଷା, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
 ଠାରୁ ଆଗତ ନୁହେଁ । (ମାଥୁର୍ ୧୫:୯-୧୩)

“ସେ ମେଷମାଳାରେ ଆଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତନ୍ମୁ ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ କରିବ.... ।”
 (ପ୍ରକାଶିତ ୧:୭) ପବିତ୍ର ବାଇବଲର ଏହି ବାକ୍ୟରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପୃଥିବୀକୁ
 ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଆସିନାହାନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ତନ୍ମୁ ତାହାକୁ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଦେଖିନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସାରିଥିବାରୁ, ସେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ
 ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଆସୁନାହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ ପେଣ୍ଡିକସ୍ ଦିନରେ
 ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରୂପ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
 ଜୀବନକାଳରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । (ମାର୍କ ୯:୧, ପ୍ରେରିତ ୧:୪
 ୮, କଲସୀ ୧:୧୩)

ନୋହକ ସମୟର ବନ ପ୍ରବାହ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଅପହାସ କରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, (୨ ପିତର ୨:୫) । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏହି ପରିହାସକ ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ନୁହେଁ । ପରିହାସକମାନେ କହନ୍ତି, “.....ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କାହିଁ ? କାରଣ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ମହାନିଦ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସମୟ ଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରେ ଯେପରି ଥିଲା, ସେହିପରି ରହିଅଛି ।” (୨ ପିତର ୩:୩,୪) ଦୀର୍ଘ ୨୦୦୦ ବର୍ଷରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଫେରି ନଥିବାରୁ, ସେ କେବେ ବି ଫେରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ଅଭିମତ ।

ଏହିପରି ମୁଖି ଉପହାସକମାନଙ୍କୁ ପିତର ୨ଟି ବିଷୟମାନେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି (୧) ଜଳ ପ୍ରଳୟ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ତାହା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ପରମେଶ୍ୱର, ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ବିନଷ୍ଟ କରିବେ । (୨) ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ସମୟରେ ସୀମିତ ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି, ପିତର ଜ୍ଞାତ କରାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଏକ ଦିନ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ସଦୃଶ୍ୟ ଓ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଏକ ଦିନ ସଦୃଶ୍ୟ । “ବିଳମ୍ବ ବୋଲି ଯେପରି କେତେକ ଭାବନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ସେପରି ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେପରି କେହି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୁଅନ୍ତି, ବରଂ ସମସ୍ତେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ଏହା ଇଚ୍ଛା କରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣୁ ଅଟନ୍ତି ।” (୨ୟ ପିତର ୩:୯) ଅର୍ଥାତ୍ “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ !” (୨ ପିତର ୧୦) ଏହି ପୃଥିବୀ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ଅପେକ୍ଷାକାରୀ ତାହାଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ସତ୍ତାନସତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଏକ ନୂତନ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୨ୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ୨ୟ ଆଗମନ ହିଁ ଶେଷ ଆଗମନ । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ ଅନନ୍ତ ପରିରାଶ ସାଧନକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ କେହି ଜ୍ଞାତ ନଥିବାରୁ, ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହ । (ମାଥୁର ୨୪:୩୬) । ଆପଣ କି ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ?

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କେତୋଟି ଭ୍ରମ ଧାରଣା :

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ପୁନଃବାର ଆସୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି । ଅନେକଙ୍କ ମତରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏ ଜଗତକୁ ଆସି ଏହି ଜଗତରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ କେବଳ ଅଳ୍ପ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟ ବିଷୟରେ ବାଲବଲ କହେ, “ସେ ମେଷମାକାରେ

ଆଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ବିହୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବେ.....।” (ପ୍ରକାଶିତ ୧:୭) ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଜା, ସମସ୍ତ ଚାଷୀ, ସମସ୍ତ ମହ୍ୟଜୀବି, ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଶିକ୍ଷକ, ବ୍ୟବସାୟୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବେ । ଏସିଆ, ୟୁରୋପ, ଆମେରିକା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂଭାଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ଦେଖିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟ ଅଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ଜଗତରେ ପୁନଃବାର ଆସି ଯିରୁଶାଲମରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ବାଇବଲ ଏହି ବିଷୟରେ ମୌନ ରହେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଏବେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଅଛନ୍ତି, ପିଲାତକୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଥିଲେ, “.....ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ନୁହେଁ, ଯଦି ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୋହର ପରିଚାରକ ମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ତତ୍ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ନୁହେଁ । (ଯୋହନ ୧୮:୩୬)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବେ ବି ରାଜା ଅଟନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଅଛନ୍ତି । ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରର କ୍ଷମତାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆପଣା ପ୍ରେମପାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ପାପକ୍ଷମା ପାଇଅଛୁ ।” (କଲସୀ ୧:୧୩) ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସଭ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ନୂତନ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି (ଯୋହନ ୩:୩-୫) । “ଜଳ ଓ ଆତ୍ମା”ରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନୂତନ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ । ଷ୍ଟକିନ୍ସ ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିଶ୍ଚୟିତ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାରେ ନୂତନୀକୃତ ହେଉ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭, ଏଫିସୀ ୬:୧୭, ୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୨:୧୩, ଏଫିସୀ ୩:୪) ଏବଂ ଜଳରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଳରେ ନୂତନ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ । (ମାର୍କ ୧୬:୧୬, ୧ମ କରନ୍ଥୀ ୧୨:୧୩) ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇନଥିବା କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିବା କେହି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଆହୁରି ଏକ ବର୍ଗର ଲୋକେ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ତପ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନତା ଥିଲା । (୨ୟ ଥେସ ୨:୧-୫) ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରି ଶୁଭ୍ର ଧବଳ ବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରି, ପର୍ବତ ଶିଖର ମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହି

ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଗର ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ତାରିଖ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବିଚଳତା ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନତାର କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନତା । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଷୟ କହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତମାନେ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ସୁଦ୍ଧା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ମାତ୍ର ପିତା ଜାଣନ୍ତି ।” (ମାଥୁର ୨୪:୩୬) ଯେଉଁ ବିଷୟ ପୁତ୍ର କିମ୍ବା ଦୂତମାନେ ଅଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି, ସେ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କିପରି ଜାଣି ପାରିବେ ? ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କେବଳ ପିତା ମାତ୍ର ଜାଣନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମ୍ଭାଷଣ ଜାଣିବା ଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବା ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଅଟେ ।

ଯୀଶୁ ପୁନଃବାର ଆସୁଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶ୍ରବଣ କରିବ । (୧ମ ଥେସଲନୀକୀ ୪:୧୬, ୧୭) ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ ଜାଣିବା ଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ରହିବା ଶ୍ରେୟଃସ୍ୱର । ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ହିଁ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୫:୨୪) ସ୍ୱର୍ଗର ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆବସରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପୃଥ୍ବୀରୁ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟବାସୀ ହେବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୫:୨୪) ପୃଥ୍ବୀରୁ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ଓ ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅନେକ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆକାଂକ୍ଷିତ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ଯୌତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ମଣନ୍ତି ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ଦଶା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ହେବ । ବାସ୍ତବିକ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରୁପ ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ’ରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନ କରନ୍ତୁ । ତେବେ ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିପାରିବେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ କେବେ ?

ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ ବିବାଦର କାରଣ ହୋଇ ଆସୁଅଛି । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଫେରି ଆସିବେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । (୨ୟ ଥେସ ୨:୩, ୧୧) କେତେକ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ ପୂର୍ବ ସୂଚନା ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ୧୮୪୩ରେ ହେବ ବୋଲି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧୮୪୩ରେ ନ ଆସିବାରୁ ସେ, ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ହେବ ବୋଲି ଭାବବାଣୀ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ଯାହା ତତ୍ପରେ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ

ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବର୍ଗର ଲୋକେ, ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ୧୯୧୪ରେ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ସୂଚନାନୁଯାୟୀ ୧୯୧୪, କିମ୍ବା ୧୯୨୫, କିମ୍ବା ୧୯୩୨ କିମ୍ବା ୧୯୪୦-୪୪ କିମ୍ବା ୧୯୭୫ରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ହୋଇନାହିଁ । ସେ “୧୯୮୮ ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ୮୮ କାରଣ” ବୋଲି ସେ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରିତ କରାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସୂଚନା ସବୁ ମିଥ୍ୟା ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ କେବେ ହେବ ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପଢ଼ିଥାଉ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ଜଗତରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଲେଖାଯାଏ, “କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ କି ଦଣ୍ଡ ବିଷୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ଦୁତମାନେ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ସୁଦ୍ଧା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ପିତା ଜାଣନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ, ଜାଣି ରୁହ, କାରଣ ସେ ସମୟ କେବେ ହେବ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ତାହା ଏହିପରି, ଯେପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଆପଣା ଗୃହ ତ୍ୟାଗ କରି ବିଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିରୂପଣ ନରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦ୍ୱାରକୁ ମଧ୍ୟ ଜଗି ରହିଥିବାରୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ କାଳେ ଗୃହକର୍ତ୍ତା, ଅକସ୍ମାତ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରିତ ଦେଖନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ, କାରଣ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ କି ଅଧରାତିରେ କି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ସମୟରେ କି ସକାଳେ, କେତେବେଳେ ଯେ ଆସିବେ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଅଛି । ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କଂପ୍ତ, ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ ।” (ମାର୍କ ୧୩:୩୨-୩୬) ଏହି ବିଷୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ମାଥିଉ ୨୪:୩୬-୪୪ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିପାରୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କେହି ଜ୍ଞାତ ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ । ତଣ୍ଡୁଳ କରି ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦା ଜାଗ୍ରତ ଓ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଓ ପ୍ରେରିତ ପିତର ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଭିକ୍ଷାକାମନାରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ପାଉଲଙ୍କ ଲେଖନୀ କହେ, “ରାତ୍ରିରେ ଚୋର ଆସିଲା ପରି ଭୁଲ୍ଲ ଦିନ ଯେ ଆସିବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଜାଣ ।” (୧ମ ଥେସ ୫:୨) ପିତର କହନ୍ତି, “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଚୋରର ପରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ସେହି ଦିନ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ମହାଶବ୍ଦ ସହ ଲାପ ପାଇବ, ପୁଣି ମୌଳିକ ବସ୍ତୁସବୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉତ୍ତାରରେ ତରଳିଯିବ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ନୁଷ୍ଠ୍ୟକୃତ ବସ୍ତୁସବୁ ଦଗ୍ଧ ହେବ ।” (୨ ପିତର ୩:୧୦)

ଗୃହରେ ଚୋରି କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ କୌଣସି ଚୋର ପୂର୍ବରୁ ଗୃହସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଏ ହିଁ । ଗୃହସ୍ଥ ଲୋକେ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ଦୂରଦେଶ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଚୋର ହରେ ଚୋରି କରିଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ସମୟ ତାହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ରୁନଥିବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ସମୟରେ ଆଗମନ କରିବେ ।

ନୋହକ ସମୟରେ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଘଟିବ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କହନ୍ତି । (ମାଥୁ ୨୪:୩୭-୩୯) । ମାଥୁ ୨୪:୪୦ ଓ ୨୫:୧୨ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ ଅଜ୍ଞାତ ଥିବାରୁ, ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହ ।

ପୁନଃବାର ସେ କାହିଁକି ଫେରି ଆସୁଅଛନ୍ତି ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୨ୟ ଆଗମନରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ରହିଅଛି । ପ୍ରଥମେ ଭ୍ରାନ୍ତ ମତବାଦ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି, ତତ୍ପରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝିବା ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ଜଗତକୁ ଆଗମନ କରୁନାହାନ୍ତି । ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ରାଜୁତି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ ବୋଲି ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦୀ ଦାନିୟେଲ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ (ଦାନିୟେଲ ୨:୩୨-୪୪) । “.....ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ପରାକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ନହେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଆସ୍ୱାଦ ପାଇବେ ନାହିଁ ।” (ମାର୍କ ୯:୧) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଏହି ବାକ୍ୟ କହିବା ବେଳେ, ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଯୀଶୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଜୀବିତ ଥିଲେ । “ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରର କ୍ଷମତାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆପଣା ପ୍ରେମପାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିଅଛନ୍ତି.....” (କଲସୀ ୧:୧-୩) । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହମାନେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟରୁ ଜାଣିପାରୁ ।

ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଅସାନ ହୋଇ ହଜାର ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ସେ ଏହି ଜଗତ ଫେରି ଆସୁନାହାନ୍ତି । ସେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିମ୍ନ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଏହି ଜଗତ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ଏକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଚାରୋଟି ବିଷୟ ଆବଶ୍ୟକ । (୧) ଜଣେ ରାଜା (୨) ପ୍ରାଣୀ ପରିତ୍ରାଣା (୪) ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ରାଜା ଅଟନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣୀପାଳକ ହୃଦୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ପରିତ୍ରାଣା ଏବଂ ନୂତନିୟମ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏ ରାଜତ୍ୱ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ଭମାନେ ଜିଞ୍ଜିରିୟ ୬:୧୩, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୦ ଏ ଗୋମାର୍ଗ ୧୫:୧୨, ୧୩ ଓ ୧୩ କଲିକ୍ସା ୧୫:୨୫ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଜାଣିଥାଉ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନଃବାର ଆପଣାକୁ ଉତ୍ତରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତକୁ ଫେରି ଆସୁନାହା । ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ଏହି ଜଗତରେ ଆଗମନ କରିବା ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଉତ୍ତରଣ କରିଥିଲେ । (ସୋହନ ୧୭:୪, ୧୯:୩୦) ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୃଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମ୍ନ

ଅରେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗି, ପୁନଃଜୀବିତ ହେଲେ । ଅନ୍ୟ ବକ୍ତିଦାନର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । (ଏକ୍ତା ୯:୨୮, ୧୦:୨୬)

ତେବେ ଯାଣୁ ପୁନଃବାର କାହିଁକି ଆସୁଅଛନ୍ତି ? ମୃତମାନଙ୍କୁ ସେ ପୁନଃରୁଥୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏ ଜଗତକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ତୁର ପ୍ରକାର ପୁନଃରୁଥାନ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ ଲେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଧାର୍ମିକ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତାହାଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ସମୟରେ ପୁନଃରୁଥୁତ ହେବେ । (ଯୋହନ ୫:୨୮, ୨୯ ଓ ପ୍ରେରିତ ୨୪:୨୫) । ୧ମ ଥେସଲୋନୀକା ୪:୧୩-୧୮ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପୁନଃରୁଥାନ ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପୁନଃରୁଥାନ ଅଛି ବୋଲି ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏଠାରେ ତୁରନ୍ତି ପୁନଃରୁଥାନ ଅଛି ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରିନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମଅଞ୍ଚ ସେ ମରୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରାକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଏହି ଜଗତରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ୨ୟ ଥର ମରୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରାକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଏହି ଜଗତରେ ଆଗମନ କରିବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଚାର ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ୨ କରିଛା ୫:୧୦, ପ୍ରକାଶିତ ୨୩:୩୨) । ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପୁନଃରୁଥୁତ ହେବେ ଏବଂ ଅଧାର୍ମିକମାନେ ଅନନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ । (ମାତ୍ତୀ ୨୫:୩୧-୪୬ ପ୍ରେରିତ ୨:୬-୯)

ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ପ୍ରାଣୀତ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରୂପ ମଣ୍ଡଳୀକା କର୍ମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣୀତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରିବେ । (ମାତ୍ତୀ ୨୫:୩୧-୪୬ ପ୍ରେରିତ ୨:୬-୯) । ଯାହା କହେ, "ତତ୍ପରେ ପୁରାଣୀକରଣ କରିବେ ଏହା ସମୟରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଓ ଶକ୍ତି ଲୋପ କଲା ଉଚିତ୍ । (ମାତ୍ତୀ ୨୫:୩୧-୪୬ ପ୍ରେରିତ ୨:୬-୯) । ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଗମନ ସମୟରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଗମନ କରିବେ, ତତ୍ପରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ଦାନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣୀତ କରିବେ । (ମାତ୍ତୀ ୨୫:୩୧-୪୬ ପ୍ରେରିତ ୨:୬-୯) । ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଗମନ କରିବା ପରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଗମନ କରିବେ ଏବଂ ସମର୍ପଣ କରିବା ପରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଗମନ କରିବେ । (ମାତ୍ତୀ ୨୫:୩୧-୪୬ ପ୍ରେରିତ ୨:୬-୯) । ୨ୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦାନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣୀତ କରିବେ । (ମାତ୍ତୀ ୨୫:୩୧-୪୬ ପ୍ରେରିତ ୨:୬-୯) ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପୁନଃବାର ଆସୁଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗମନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣୀତ କରିବେ ? ସେ ପୁନଃବାର ଏହି ଜଗତରେ ପଦକ୍ଷେପ ଦେବେ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗମନ କରିବେ । ଆଗମନର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପୁନଃବାର ଆସୁଅଛନ୍ତି । ଆଗମନ ପୁନଃବାର ତେଣୁକରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦା ଜାଗ୍ରତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣୀତ କରିବେ ।

ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ କ'ଣ ଘଟିବ ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ଏକ ମହାନ ଘଟଣା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବେ । (୧ମ କଠିକା ୧୫:୫୨, ୧ମ ଥେସ ୪:୧୬) ଭଲ ବିଷୟ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ବିଷୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହସ୍ୟ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । (୨ୟ କଠିକା ୫:୧୦, ୧ମ ତୀମଥୀ ୫:୨୪, ୨୫) ଧାର୍ମିକ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବିତ ହେବେ । (ଯୋହନ ୫:୨୮, ୨୯) ଇତିହାସର କୌଣସି ଦିନ ଏହିଦିନ ସମତୁଲ୍ୟ ନୁହେ !

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ଜଗତରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ସମୟରେ, ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ । ମାର୍କ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାରରେ ସେ ବାରବର୍ଷ ବାଳିକାକୁ ମୃତରୁ ଉଠାଇଥିବା ବିଷୟ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । (ମାର୍କ ୫-୩୮-୪୨) । ନାଇନ ନଗରର ବିଧିବାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଥିଲେ । (ଲୁକ ୭:୧୨-୧୬) ତାହାଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ବନ୍ଧୁ ଲାଜରକୁ ସେ କିପରି ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନ ୧୧:୧-୪୪ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବାର ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେ ବାଳିକାକୁ ପ୍ରାଣଦାନ କରିଥିଲେ । ନାଇନ ନଗରର ଯୁବକକୁ ସମାଧି ହେବା ପୂର୍ବେ ପୁନଃଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ତାରିଦିନରୁ ମୃତ ଲାଜରକୁ ସେ ଜୀବନ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଜୀବିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଅନେକ ଜୀବିତ ଥିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃରୁଥିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । (୧ମ କଠିକା ୧୫:୫୧, ୨ ତୀମଥୀ ୪:୧) ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ମର ଶରୀରକୁ ଆତ୍ମିକ ଶରୀରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । (୧ମ କଠିକା ୧୫:୪୦-୫୪) ଏତଦ୍ ଦ୍ଵାରା ମୃତ୍ୟୁ ପରାଜିତ ହେବ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଏହି ପୃଥିବୀ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ପିତର କହନ୍ତି, “.....ସେହିଦିନ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ମହାଶବ୍ଦ ସହ ଲୋପ ପାଇବ, ପୁଣି ମୌଳିକ ବସ୍ତୁସବୁ ଦଗ୍ଧ ହେବ ।” (୨ ପିତର ୩:୧୦) । ଗୋଟିଏ ବର୍ଗର ଲୋକେ ଏହି ପୃଥିବୀର ପାରଦୀଶରେ ସଦାକାଳ ଜୀବିତ ରହିବେ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଏହି ପୃଥିବୀ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ଯେଉଁ ପୃଥିବୀ ଅଗ୍ନିରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସଞ୍ଚିତ ହେଉଅଛି, ସେହି ପୃଥିବୀର ବିଷୟର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କିପରି ଅଟନ୍ତି ! (ମାଥୁ ୬:୧୯-୨୧, ୨ ପିତର ୩:୧୧, ୧୨) କିନ୍ତୁ ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାର୍ଥକ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ନହୋଇ, ଉତ୍ତମ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ହେଉଁ । (କଲସୀ ୩:୨, ୩)

From Truth for the World

JESUS -- A MAN OF PEACE

John 14:27

INTRODUCTION:

1. The World is full of trouble.
2. There is war and rumors of war.
3. Feuding and fussing is always going on.
4. Confusion and division are everywhere.
5. But man wants peace.
6. Need to look to Jesus as an example.

Discussion :

I. Jesus was Born Into a world of Troubles.

1. Yet he harmed no man.
2. He did good for evil.
3. Died to bring peace.

II. Jesus Taught Peace.

1. Blessed are the peacemakers (Matthew 5:9)
2. Do good to those who do you evil
3. Love your neighbor.
4. Christ preached peace (Ephesians 2:17)
5. He is our peace.

III. Christ Brought the Gospel of Peace (Romans 10:15; Ephesians 6:15).

1. Saves from sin
2. Makes one free
3. Gives hope

IV. Christ Established the Kingdom of Peace (Romans 14:17).

1. Christ the King
2. Subjects are for peace

2. Subjects are for peace
3. Fruit of the Spirit (Galatians 5:22)

V. Christianity is Religion of Peace (1 Peter 3:10,11).

1. Do good.
2. Seek Peace.

Conclusion :

1. Should strive to be at peace with all.
2. The peace of God passeth all understanding.

- J.C. CHOATE

From:

SATYA VANI
P.O. BOX 80,
KAKINADA - 533 001

Printed Book Only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)